Гос. библиотека МССР
им. Н. К. Крупской
ОБЯЗАТЕЛЬНЫЙ ЭКЗЕМПЛЯР
Молдавской ССР

Tineretul MOLDOVEI

PUBLICAȚIE DE ATITUDINE, OPINIE ȘI CULTURA PENTRU TINERET
APARE DIN OCTOMBRIE 1930

Luni, 18 februarie 1991, nr. 15—16

Prețul pentru abonați 12 cop.
Prețul cu amănuntul 20 cop.

TRIBUNA DEPUTATULUI

CUVÎNTĂRI ROSTITE ÎN PARLAMENTUL REPUBLICII

LIDIA DICUSAR

VOM LEGIFERA OCUPAȚIA?

Domnilor deputați, cred că dumneavoastră, ca și mine, n-ați așteptat să ne facă dreptate centrul care de multe ori ne-a dat de înțeles să nu ne tragem frînghia mai departe de țăruș.

Eu întotdeauna mă întreb: oare cît și pînă cînd vor continua separatiștii și șovinii să aducă oamenii la psihoză. Căci, de atîta bine de la socialismul dezvoltat, ne-am răschirat prin lume, am pierdut încrederea în tot și în toate, și mi se împietrește inima întîlnindu-mă cu răi de toate rangurile, iar acuma ni se impune încă o variantă a ocupației prin referendum.

Cum vine asta, dragii mei: prin munca acestui popor, cu banii și copiii noștri, care toată viața au muncit pentru a îmbogăți hambarele țării cu toate bunurile și cu armament, acum, poftim, acest armament și această armată este îndreptată asupra noastră. Las'să știe toată lumea că sîntem un popor dîrz, mîndru și nu vom îngenunchea niciodată în fața nedreptății.

Mulți tovarăși ne dau de înțeles că e mai bine așa cum a fost și cum este, dar lor li-e bine, căci are de ce să le fie bine, însă mie mi-e rău și greu pe suflet și am s-o spun oricui, că doar o dreptate avem pe lume.

Abia ne-au lăsat oleacă să ne răsuflăm de naționalismul rusofon, abia am declarat că sîntem o țară suverană, abia am adoptat limba de stat, abia am început a gîngăvi în limba maternă și a scrie cu grafie latină, că au și început a ne crește cucuile în cap. Toată independența noastră a rămas să depindă de apăsarea pe butonașe.

Așa, de pildă, cum se întîmplă la ședințele parlamentului cu deputații care nu prea ne bucură cu prezența lor în sală. Atunci cînd parlamentul adoptă legi, pentru a deschide cale «verde» economiei, înțelegerii în țară, tovarășii nu-s, vedeți, ei au un privilegiu la cuvîntul «diskreditiruiut» sau «ușcemlienie», dar cînd trebuie să răstoarne guvernul nostru, ori parlamentul, ori să voteze pentru referendumuri, ei sînt «tut kak tut».

Demult se tot zbat, pentru a ne mărita țărișoara noastră a patra oară, chiar împreună cu unii dintre moldoveni.

Pe dumnealor nu-i interesează că-și bat joc de un popor, de o țară, care i-a primit, i-a încălzit și i-a hrănit, acum ei dictează cum li-e pofta, că doar același Morozov, Smirnov, Volcova și alții au venit din țara nației mari, cu drepturile lor mari, și nu mai vor să se împartă cu băștinașii cît de cît. Pentru dînșii, ca și pentru centru, noi am rămas o provincie. Ne demonstrează în fel și chip: ce mai vreți și voi, sărăcăciosilor și necărturarilor, care vorbiți în două limbi, care nu puteți conduce, nu v-a făcut dreptate nimeni și acuma cereți dreptate de la «velikaia națiia». Nu vă străduiți, vă rog, să ne impuneți, iarăși prietenia aceasta falsă.

Am spus-o și mai spun: dacă eu vreau, să mă adresez unui om, cum îmi place mie, domnule și nu tovarișci, apoi așa să fie, dacă poporul nostru de atîta bine vrea, în sfîrșit, să fie liber — e voia sfintei lui împărății, dacă noi dorim «grajdanskoie soglasie» și sîntem îngrijorați de soarta poporului, copiilor, nepoților, apoi noi am demonstrat-o anume prin adoptarea legilor de toate rangurile, și n-am făcut greve, n-am luat nici o hotărîre, pentru a vă chema să nu îndepliniți legile republicii în care trăiți, n-a fost nici un decret, unde vi s-ar apropia plecarea peste hotarele republicii. Tot răul singuri vi l-ați făcut, începînd cu grevele, neîndeplinirea legilor și terminînd cu furtul pămîntului. Iar acum ne impuneți referendumul.

Numai poporul moldovenesc poate să-și rezolve problemele sale și soarta republicii așa cum poate și cum e dorința măriei-sale. E destul, cred, cît am fost mioriție dalbe, de sfătuit — poftim, sîntem de acord, dar dictatul niciodată nu-l vom accepta.

Da, noi sîntem pentru aceea ca în țara noastră să nu se încalce drepturile omului, dar acel care încalcă drepturile, acela strigă mai tare decît toți, și nu numai aici în Moldova, una-două și strînge iscăliturii împotriva parlamentului lui Druc, Costaș și alții.

Eu nu mai caut vinovatul, cine și de ce nu i-a tras la răspundere pe acești separatiști, care au adus și duc oamenii la rău, că doar nu o dată am pus această întrebare. Poate că nu mai ajungeam noi la aceea ce am ajuns. Eu condamn aplicarea forței imperiale, care caută cu orice preț să-și păstreze dictatura, spunînd în cuvinte una și transformînd în fapte alta.

Durerea sufletului mi s-a contopit cu durerea popoarelor pătimite.

Atîta timp cît îmi geme pămîntul sub picioare, și ne cheamă să-l apărăm, atîta timp cît sîntem batjocoriți, eu nu mai pot să mă gîndesc la nimic, nici la un contract unional, nici la un decret prezidențial, nici la un referendum. Eu vreau să ne salvăm neamul!